

Jméno a příjmení:	Johana Rychtecká		
UČO:	475415		
Název, kód předmětu:	Statistická analýza dat, PSY117		
Vyučující:	Mgr. Stanislav Ježek, Ph.D.		
Datum odevzdání:	8. 5. 2019	Seminární skupina:	03

Replicating Milgram Would People Still Obey Today?

Jerry M. Burger se v této studii pokusil o replikaci známého Milgramova experimentu z roku 1963. Chtěl si ověřit, jak daleko jsou lidé schopni zajít, aby uposlechl rozkaz autority, pokud by to mohlo poškodit jinou osobu.

Stejně jako v Milgramově experimentu, i zde byli účastníci pozváni prostřednictvím inzerátu v novinách a online inzerátu. Účastníci prošli screeningem - vyloučili se ti, kdo znali princip Milgramova experimentu, ti, kteří měli zdravotní nebo psychické problémy, a ti, kteří měli problémy s návykovými látkami. Na závěr vyplnili účastníci dotazníky, které posuzovaly míru empatie, deprese, úzkosti a touhu po kontrole. Podobně jako v Milgramově experimentu byly i zde účastníci přesvědčeni, že se jedná o výzkum vlivu trestu na proces učení. Byli rozděleni do dvojic učitel-žák, přičemž se učitelem stal vždy účastník experimentu. Roli žáka hrál pomocník experimentátora. Žák byl odveden do vedlejší místnosti a připoután k židli (experimentátor učiteli vysvětlil, že je to proto, aby se žák nemohl hýbat). Levé zápěstí bylo připevněno k elektrodě, která byla napojená na generátor šoků. Byla aplikována elektrodová pasta „aby se zabránilo tvorbě puchýřů a popálenin“. Generátor šoků ovládal učitel (účastník experimentu), jenž neměl tušení, že šoky nejsou opravdové a žák je jen předstírá. Úkolem žáka bylo zapamatovat si 25 dvojic slov. Učitel vyslovil první z nich a nabídl čtyři možné varianty, žák musel na otázku správně odpovědět. Po špatné odpovědi následoval trest. Test měl probíhat do té doby, než se žák naučí všech 25 dvojic. Šoky se prováděly prostřednictvím šokového generátoru s třiceti odstupňovanými přepínači od Slight Shock po Danger: Severe Shock (15 V - 450 V) V tomto experimentu byla horní hranice šoků 150 V. S každou špatnou odpovědí se zvyšovala intenzita šoku, s každou špatnou odpovědí učitel zmáčknul další přepínač. Pokaždé, když učitel zaváhal a nebyl ochoten dát další šok, jej experimentátor pobídnul frázemi - „Prosím pokračujte“, „Experiment vyžaduje, abyste pokračoval“, „Je nezbytné, abyste pokračoval“ a nakonec „Nemáte jinou volbu, musíte pokračovat“. Pokud se účastník experimentu zeptal, kdo nese za žáka odpovědnost, experimentátor odpověděl, že je to on jakožto experimentátor.

Na rozdíl od Milgramova původního experimentu, obsahoval tento experiment ještě druhou část. Probíhala naprosto stejně jako část první, jež je popsána výše. Druhá část se lišila pouze v tom, že pomocníci experimentátora byli dva - jeden v pozici žáka, druhý v pozici učitele. Při šoku 90 V učitel (spolupracovník experimentátora) odmítl pokračovat. V tu chvíli byla zodpovědnost pouze na druhém učiteli (účastníkovi experimentu).

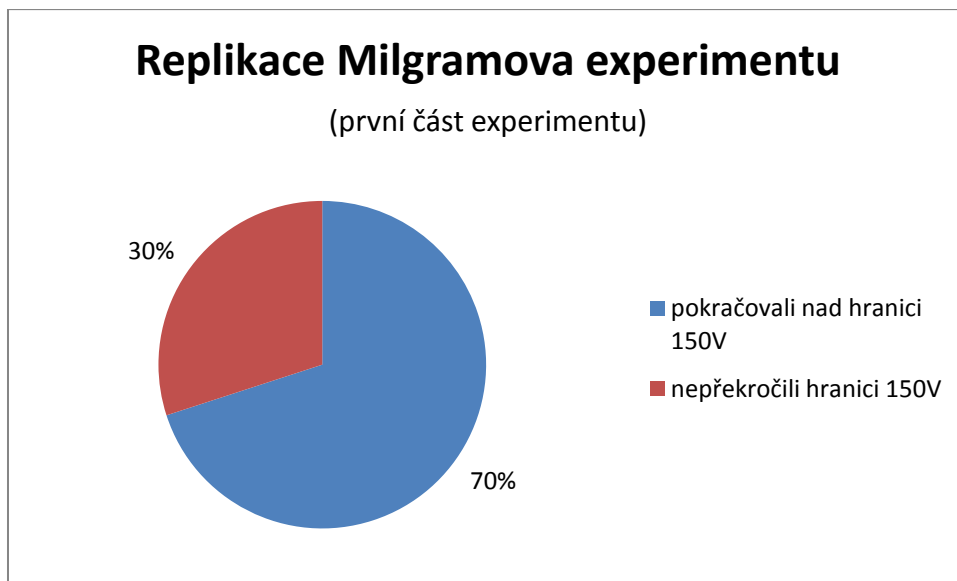
Po ukončení experimentu bylo účastníkům sděleno, že šoky nebyly reálné a že je člověk hrající žáka v pořádku. Oproti původní studii se tohoto experimentu zúčastnilo 70 osob (41 žen, 29 mužů). V Milgramově experimentu bylo 40 participantů. Věk účastníků v tomto experimentu se pohyboval od 20 do 81 let, průměrný věk byl 43 let.

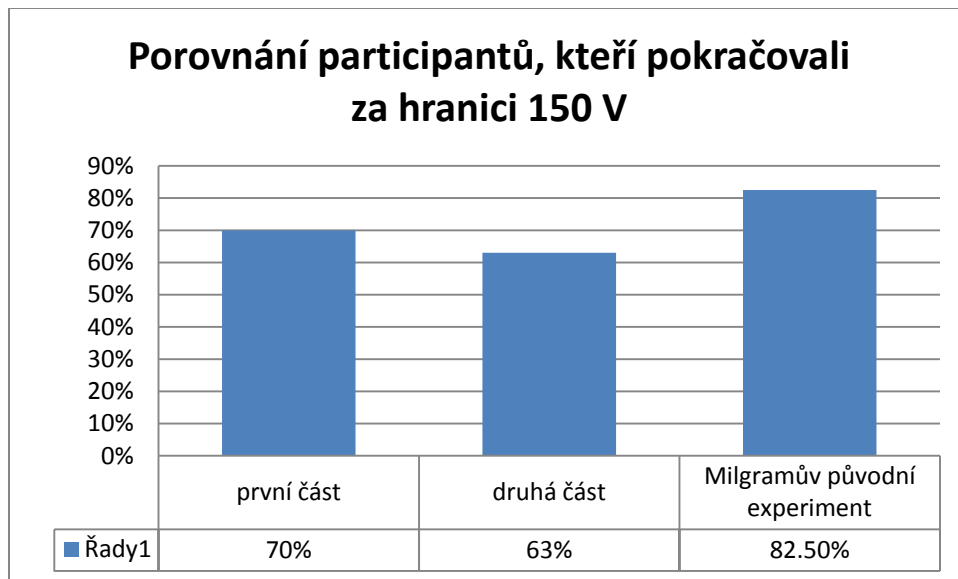
Měřilo se procento participantů, kteří pokračovali v experimentu po zmáčknutí 150V. Dvě třetiny účastníků pokračovaly za hranici 150V a musely být zastaveny experimentátorem. Rozdíl v poslušnosti mezi účastníky první a druhé části byl nepatrný. (viz příloha). V Milgramově experimentu se jednalo o procentuálně vyšší číslo (82,5%). Rozdíl mezi ženami a muži byl nepatrný. Etnicita, věk nebo stupeň vzdělání nehrály v tomto experimentu žádnou roli.

Dále se zkoumal vztah mezi mírou poslušnosti v experimentu a skóre dvou naměřených osobnostních rysů - empatie a touze po kontrole. Skóre empatie bylo zhruba stejné u participantů, kteří pokračovali za hranici 150V, i u těch, kteří za tuto hranici nešli. Participant, kteří se zastavili na hranici 150V či níže, měli vyšší skóre v touze po kontrole.

Hlavním zjištěním experimentu byl fakt, že lidé jsou i dnes schopni poslechnout autoritu nevhledě na to, že by tím mohli poškodit další osobu. Dvě třetiny lidí v tomto i Milgramově experimentu poslechl autoritu, i když věděli, že jejich společník trpí. I po čtyřiceti pěti letech se dvě třetiny participantů zachovaly v experimentu poslušnosti stejně. Odpověď na otázku, zda by lidé i dnes uposlechl autoritu, je tudíž jasná.

příloha:

zdroje:

Burger, J. M. (2009). Replicating Milgram: Would people still obey today? *American Psychologist*, 64(1), 1-11.
<http://dx.doi.org/10.1037/a0010932>

Práci přijímám.
SJ